

„Hvortil skal vi opdrage vore Døtre?“

Smaabemærkninger til

„Tanker til Eftertanke“.

II.

Side 48: »Vi mangle Mødre« »De maa opdrage os Mødre, der kan opdrage deres Børn.«

Mon vi ikke ogsaa mangler Fædre? Mon Børneopdragelsen nogen Sinde vil blive god, naar Mødrene skal være alene eller saa godt som alene om at opdrage Børnene. Naar Mændene stadig skubber Opdragelsen over paa os *alene*, saa er det næppe, fordi de mener, vi er saa særlig dygtige, — i saa Fald gav de os vel lidt Del i Raadigheden over Børnene —, men fuldt saa meget, fordi de føler, at de selv er udygtige, og de har ikke Lyst til at underkaste sig den Selvopdragelse der er nødvendig for den, som skal opdrage andre. Naar der skal tages Bestemmelse om, hvad Børnene skal lære, og hvad de skal være, saa vil Mændene nok være med, og saa er de de klogeste og forstaar sig udmærket paa Børneopdragelse; men den daglige Opdragergerning med alle de smaa Krav til Taalmodighed, Hjælpsomhed og Selvfornægtelse, den ligger i Reglen ikke for Mændene. At lade sin Middagsmad blive halvkold, fordi en lille Barnemund vil spise hos Far, at blive hjemme fra Klubben, fordi en lille Pige vil »vinde, vinde Nøglegarn,« eller at ofre sin Aftenpibe, fordi en lille Pige vil have Far til at fortælle Historier og til at synge »lille Ole« og holde den lille Haand, naar hun skal sove, det er noget, som de fleste Mænd ikke har Sans for; de har andre og større Opgaver at tage Vare paa: deres Tid er saa optaget, at de umulig kan ofre en hel eller halv Time om Dagen til at leve og lege sammen med deres Børn. Jeg tror, at mange Mænd ved at tage saa lidt Del i deres Smaabørns Liv og tage sig saa lidt af deres Opdragelse, narrer baade sig selv og deres Børn for en væsenlig Del af Familielykken.